

Motion till riksdagen 2008/09:Sf367

av **Emma Henriksson (kd)**

Yngre föräldrars tidigare entré på arbetsmarknaden

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda förutsättningarna att öka incitamenten för tidigare familjebildande och tidigare inträde på arbetsmarknaden.

Yngre föräldrar, tidigare entré på arbetsmarknaden

Medelåldern för förstföderskor har sedan år 2000 ökat med ett år. Även in-
stegsåldern på arbetsmarknaden, det vill säga när hälften av en årgång är i
arbetskraften, har ökat dramatiskt. Samhällets krav och förväntningar i kom-
bination med en föreställning om att livet alltid går att regissera är möjligen
en orsak till att den ålder då människan biologiskt har bäst förutsättningar för
familjebildande inte längre är den naturliga åldern att faktiskt bilda familj.

Den samhällsutveckling som lett till rådande attityder är i mycket ett resul-
tat av den politik som förts. Utformningen av såväl socialförsäkringssystemen
som arbets- och bostadsmarknaderna innebär att förutsättningarna att bilda
familj före 30-års ålder är betydligt sämre än de är när man är 35–40. Utan
egen bostad, med svag förankring på arbetsmarknaden och ett föräldraförsäk-
ringssystem som inte tar hänsyn till studenters förutsättningar och missgynnar
tillfälliga anställningar och visstidsanställningar är det ett ekonomiskt vågspel
att bilda familj för merparten av alla 25-åringar.

Att skjuta såväl inträdet på arbetsmarknaden som familjebildandet på
framtiden har sina negativa konsekvenser, såväl för den enskilde som för
samhället. De samhällsekonomiska konsekvenserna av ett uppskjutet inträde i
arbetslivet är betydande i form av minskade skatteintäkter. Men även en för-
skjutning av medelåldern för förstföderskor har negativa konsekvenser för
samhällsökonomin dels i form av ökade kostnader till följd av de medicinska

Fel! Okänt namn på

komplikationer det innebär, dels genom att det riskerar leda till en minskad nativitet och därmed en förskjutning av befolkningspyramiden och därmed färre som kan axla ansvaret för samhällsekonomin.

Om och i så fall när vi väljer att bilda familj kan självklart inte avgöras av någon annan än den enskilde. Hur våra socialförsäkringssystem är uppbyggda påverkar dock det valet i stor utsträckning. När vi träder in på arbetsmarknaden bör även det förenas med ett fritt val men eftersom konsekvenserna bärs av såväl den enskilde som samhällskollektivet bör incitamenten bidra till att motivera ett tidigare inträdande snarare än ett senare.

Med anledning av ovanstående bör riksdagen ge regeringen tillkänna som sin mening att normerande system i välfärdsstaten bör ses över till förmån för att dessa ska bidra till att sänka medelåldern för förstföderskor och sänka åldern för inträde på arbetsmarknaden.

Stockholm den 29 september 2008

Emma Henriksson (kd)